

fra, altså at de studerende så at sige svigter deres uddannelse og hele tiden fjerner det økonomiske fundament for uddannelsesstederne. Det skyldes jo også regeringens samlede politik om at fortsætte produktivtetsbesparelser.

Hvis man ser på de forskellige taxametre overalt i uddannelsessystemet, er der bare en anden uddannelsesøkonomi, og den her mekanik med, at man bliver ved med at skære produktivtetsmæssigt og lægge ting over i puljer, er en mekanik, som hindrer, at der er en stabil økonomi for uddannelserne, og noget af det, som jo er helt afgørende for uddannelsesudviklingen, er en stabil økonomi.

Jeg tror, at et af de afgørende punkter, hvor VK-regeringen har undervurderet de daværende SR-regeringer, er på vores vilje til at sørge for, at der ikke var noget at komme efter.

Når man så er blevet ved med den proces, kan man godt afsætte ting i puljer, men det ændrer ikke på det grundlæggende billede, nemlig at der er brug for økonomisk ro på området, og at der er brug for reelle nye midler til at investere de forskellige steder.

Men jeg kan høre, at den konservative ordfører er lige så optaget af det, som vi er, og derfor ser vi frem til at få fornuftige og konstruktive drøftelser, forhåbentlig både i forbindelse med velfærdsforhandlingerne, hvis det er en mulighed, ellers senest i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Så er det hr. Thomas Krog som ordfører.

Thomas Krog (SF):

Det er jo herligt at høre, at der er så mange mennesker, som virkelig lyder til at ville gøre det her til den uddannelse, som det er helt nødvendigt at vi gør den til. Der er ingen tvivl om, at læreruddannelsen er et meget vigtigt område, og der er ingen tvivl om, at hele folkeskoleområdet er et meget vigtigt område for Danmark, både nu og i fremtiden.

SF ønsker en læreruddannelse, der giver lærerne et stadig bedre grundlag for at undervise i folkeskolen. Vi mener, at det er et vigtigt mål, at eleverne i langt højere grad undervises af linjefagsuddannede lærere. Der er et problem i dag, som i høj grad skyldes, at flertallet af lærerne er uddannet efter en læreruddannelse, som gav dem to linjefag. Nu er man ikke blot tilbage ved det, for samtidig skabes faglige specialister i de

to linjefag, som de læreruddannede kommer ud med.

Allerede ved sidste læreruddannelsesreform blev der indgået en politisk hensigtserklæring om, at folkeskolens undervisning skal varetages af de her linjefagsuddannede lærere. Jeg synes, at sporene fra det med to linjefag skræmmer. De skræmte i hvert fald dengang, men det gør de åbenbart ikke mere.

Den gamle læreruddannelsesreform øgede af samme grund antallet af linjefag fra to til fire. Ulempen har været, at fire linjefag ikke giver den tilstrækkelige tid til den nødvendige faglige didaktiske og pædagogiske fordybelse i linjefagene på læreruddannelsen.

Derfor ønsker SF tre linjefag. Vi er enige i at øge den faglige tyngde i linjefagene, men vi finder det uforståeligt, at flertallet her lægger op til en model med hovedvægten på de to linjefag, som vi netop forlod, fordi det ikke dækkede folkeskolens behov.

Ulempen ved de alt for store linjefag er jo bl.a., at jo større linjefaget er, jo mindre bliver de øvrige linjefag og fag i øvrigt. De monsterstore linjefag betyder, at det store flertal af lærere kommer ud med kun to linjefag, og jo færre linjefag lærerne har, jo sværere bliver det at linjefagsdække undervisningen i folkeskolen ude i den virkelige verden.

Så ideen om, at dansk, matematik og det nye naturfag skal kunne vælges med op til 1,8 årsværk, er mildt sagt ikke god. I dag fylder de 0,7 årsværk, SF er enig i, at en styrkelse kunne være fornuftig, men det her er langt over det dobbelte og skævvrider i høj grad uddannelsen i hele folkeskolen.

Der er faktisk også positive elementer i det her. Man kunne lynhurtigt nævne linjefaget tosproget specialpædagogik, der er vejledende ti metal for bl.a. praktikken, og der er andre ting. Men lovforslaget øger risikoen for mangel på linjefagsuddannede lærere på de mindre skoler samt på skoler i yderområderne. Hvis nogen synes, at det skulle løses på en anden måde, kunne det måske være at lukke skolerne, men den måde vil SF ikke løse det på.

Kl. 20.15

Aftalen øger også risikoen for lukning af mindre seminarier. De små seminarier kan ikke udbyde de her meget store obligatoriske linjefag. Det centraliserer udbuddet af læreruddannelse, seminarier i udkantområder lukker, og rekrutteringen af de nye lærere i de regioner bliver langt, langt vanskeligere.